

: 42

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

(א) | סנהדרין | (ס):
(ב) כסא: | הנהא שקטא,
(ג) | מוסיב ד, | (ד) | ובראשית
ככ, | (ה) | וברכות ט: |
(ו) | אולי י"ל ואל תפגע ב, |
ירמיה ו, | (ז) | ס"א דנחאל,
(ח) | ו"ל שמוח כח רש"י,
(ט) | יתחקאל ג, | (י) | וישיע
תוס' | יומא ס' | ד"ה אמר
יחוס' | ספסא ד, | ד"ה
שנאמר ותוס' | ב"ק ס' | ד"ה
לעולם,

לעזי רש"י

דעם צווייטן טאג פון דעם פארשטאנד, לויטן.

מוסף רצ"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

וכתיב ויהי בשכבו וגו' אמרה לה דעי
לציתו לשכבו שגנאי הוא לתלמידי
רזן: וישכם בבקר. ולא קודם היום
חזירי: לך נא ראה. צעת שאדם יכול

וּלְהוֹדוֹת: אִשְׁתִּילִי. שׁוֹק שְׁמוּכְרִין וְ
בְּבֶשֶׂר: אִימָאֹס. שׁוֹק מִקּוֹס: שֶׁשֶׁ
בְּכֶלֶס נַעֲבֹרוּ. שְׁקֵטָהּ בְּנַעֲבוֹר קוֹדֶס
וּמִנֶּה. וּמִפְרֵס וְאִילֵּי לָתֶה שְׁקֵטָה:
נָעִיב וְיִלָּךְ חֲרֵנָה. דְּמַשְׁמַע דְּמִטָּא
לְחִתְרֵן וְהִדְר חֲרִיב יוֹפֵעַ בְּחִקוֹס
דְּהִיבִי בֵּית אֵל לְדַחֲמִי לֹא מִטָּא לְחִתְרֵן:
שֶׁהַפִּטְלָנוּ בְּאֻבּוֹתֵי. הִיא בֵּית אֵל
לֹא הִמְיָן לְעֵי הוּא אֵלֵּי יִירוּשָׁלַם
וְעַל שֶׁסּ יִיחֶה בֵּית אֱלֹהִים קִרְאוּ בֵּית
אֵל וְהוּא הֵר הַמְּוִרִי שֶׁהַפִּטְלָנוּ בּוֹ
אֲבִירָהס וְהוּא שְׁדֵה שֶׁהַפִּטְלָנוּ בּוֹ יִחָק
דְּחִיבִי (בְּרֵאשִׁית ט' לָשׁוֹם בְּשֵׁדֶה דְּחִי
לְחִתְרֵינִי בְּפִתְקִים (דף פ.ה.) אֵל הֵר הֵר
וְאֵל בֵּית אֱלֹהִי יַעֲקֹב) מֵאִי שֶׁנָּא יַעֲקֹב
אֵלֵּלֵה לֹא בְּאֲבִירָהס שְׁקִירָאוּ הֵר דְּחִיבִי
בְּבֶר ה' וְלֹא יִחָקֵם שְׁקִירָאוּ שְׁדֵה
דְּחִיבִי לָשׁוֹם בְּשֵׁדֶה אֵלֵּי יַעֲקֹב
בְּשֵׁדֶה שְׁקִירָאוּ בֵּית: קִפְּהֵה. לָשׁוֹן (דְּרֵס
טו) לֹא תִפְסֹךְ אֶת יָדְךָ. תִּחְקֹלְרֶה
וּתִתְקַמְּרֶה לוֹ: יוֹפֵעַ בְּחִקוֹס. אֲדֹס
הַפּוֹנֵעַ בְּחִבְרִי חֲפֵל כְּנַגְדִּי וְדִרְשִׁין
אֵילֵּיֶה נְמִי לָשׁוֹן מִפְּנֵי דְּחִיבִי (רִחֵס
אֵלֵּי תַפְעִי: ב' מִיד כ' הַשְׁמֵה.

כדרכיו ויין שם כי צא השמש למא
לילה למיכתב כי צא השמש אלא
לדמותו ששקעה קודם זמנה:
מחציתו משמע טובה וכתיב ויקח אהרן
האבן: **נכלעו כחאד** נעשו אבן
אחת: עולים משמע כי הדי' ולא
זה אחר זה וכן יורדים: **וכי ענשו**
בדדי' הו' אד ארבע זכר רוח
הקדש להחיות ארבעתן: **גויים**
כתרש'י דיחזקאל תרש'י ים ששמו
התרש'י כדמערבמיין (יחזקאל ה' א')
תרש'י כרום ימא מראה הים וכתב
(וינה ה') **איה צלה תרש'י: בדיוק**
של מעלה פרוץ אדס שבארבע חיות
בדמות יעקב: **צו' לסבויס** מחמת
נצח עליו לשמרו: **שמינ'**
על צנו במיניה להלילו מן השב':
מאי רבויס ארבע אמות משכבו
הבטיחו לתת לצניו: **שפא נוחס**
ליכבש לבניו כד' אמות (י) קוביוטוט.
גוג' נפשות: שלש כפות. חדשים
שמי אל ים אחר שמי איזוס. שמי
ישראל ה' גו' ומלאכים ים מוצרים

אח העם. צוירטס עד לאחר של
מיות קדוש קדוש קדוש ה':
כוכבי. בקר. ישראל המושל
לנוכח: קני מיה אה של
מיות וא אהרס קדוש ה': והאיה
כרוך. דהאר אה ב' מיות דמתי
כרוך כדו ה'. ומשי כרוך האופים
הוא דאמרי ליה שהס מכסא הכדו
עמנו ובי אמרין אן מלאים:
כין

ואמרי לה פעם אחת בשבוע
עולם ישראל מזכירין את השם
מלאכי השרת אין מזכירין את
שם קדוש ה' צבאות ואין מה"ש
שה שגאמר ¹⁴ברן יחד כוכבי
אומרת קדוש ואחת אומרת
ש ה' צבאות והאיכא ברוך
ברוך

הנה הוא זורק. ווי"ר בלע"ש את
שאחר שיגמור לזרות לא יחדי
חכמים לזאת בליה וישכח
ואע"ג דלאו יחדי הוה וכ"ש

את גורן השעורים רבי אבהו
שכם אברהם בבקר ויחבוש
ומרי מהכא ³לך נא ראה את
ש שלום וגו' רב אמר מהכא
ש אמר ר' עקיבא שאלתי את
ת רבי יהושע באשלוז של
ליקח בהמה למשתה בנו של
יב וזרח לו השמש וכי שמש
ולא לכל העולם וזרח אמר ר'
באה בעבורו וזרח בעבורו
יעקב מבאר שבע וילך
⁴ויפגע במקום ⁵כי מטא
ר עברתי על מקום שהחפלו
התפלתי כדי להיב דתיה
ליה ארעא מיד ויפגע במקום
מיהדר אמר הקב"ה צדיק זה
ויפטר בלא לינה מיד בא
ויקח מאבני המקום וכתוב
בזן אמר רבי יצחק מלמד
ותן אבנים למקום אחד וכל
זאת עלי ניח צדיק זה ראשו
קו באחד ויחלום והנה סולם
במה רחבו של סולם ששמות

דכתיב והנה מלאכי אלהים
בנו עולים שנים ויורדים שנים
הרדי הוו להו ארבעה וכתיב
'וגיחו כתרשיש וגמירי
אלפי פרסי הוו תנא עולין
ויוקנו של מעלה ויורדין
קנו של מטה בעו לסכוניה
נצב עליו אמר רבי שמעון
לא מקרא כתוב אי אפשר
שמניף על בנו הארץ אשר
ה' וגו' מאי רבותיה אמר רבי
שקפלה הקב"ה לכל ארץ
ותחת יעקב אבינו שתהא
בנינו י"ואמר שלחני כי עלה
נגב אתה או קוביוסטום אתה
השחר אמר לו מלאך אני
לא הגיע זמני לומר שירה
ע ליה לרב תננאל אמר רב
לא אמר רב שלש כתות של
אומרות שירה בכל יום אחת
ואחת אומרת קדוש ואחת
ה' צבאות מיתבי חביבין
קב"ה יותר ממלאכי השתר
ש שירה בכל שעה ומלאכי
זרים שירה אלא פעם אחת
פעם אחת בשבת ואמרי לה

יש ואמרי לה פעם אחת בש
אחת ביוכל ואמרי לה פעם אחת
שנאמר ¹²שמע ישראל ה' וגו'
ג' תיבות כדכתיב ¹³קדוש קדוש
למעלה עד שיאמרו ישראל ל
עו כל בני אלהים אלא אחת
אחת אומרת קדוש קדוש ק

שיא דהיינו קרא דעקדה ושם לא
ויצחק בנו ועוד דאפילו היה ימיד אין
האין נחוקין ועוד דמקרא דעקדה

יִהְיֶה הָרֹאשׁ וְזֶה
אֲמַר מִחֲבָא
אֶת וְגו' וּרְבִנְיָ
שְׁלוֹם אַחִיר
יִזְוֹרֵחַ לֹא הָשֵׁ
רֵבֵן גְּמִלְיָאֵל
אִימָאֻם שְׁהֵל
רֵבֵן גְּמִלְיָאֵל
לֹא לְבַד וְזִרְחָה
יִצְחָק שֶׁמֶשׁ
דְּכֹתִיב
חֲרִנָּה וְכֹתִיב
לְחֵין אֲמַר אִמֵּי
אֲבוּיָ וְאֵנִי
לְמִיּוּדֵר קֹפֵץ
כִּי צִלֵי קִיּוּ

בא לבית מ
השמוש כתיבי
7ויקח את ה
שנתקבצו כל
אחת ואחת א
תנא וכולן נב
מוציא ארצה ה
לכרעה:

יִשְׂרָאֵל בְּקוֹנֶטְרָם
וְגַם נִשְׁמָו וְקִשָּׁה
וְזִכְרוֹת (דף ה.)
וְנִשְׁמָו לְרִי וְחֻמֵּי
וְגַם הָיָה אִלּוּ
וְאִלּוּ שְׂמִיטָה בְּקִי
וְנִשְׁמָו וְנִשְׁמָו מִחֻמֵּי
וְנִשְׁמָו וְנִשְׁמָו שִׁינִי
וְנִשְׁמָו מִפְּרָשֵׁי דְקִלִּי
וְנִשְׁמָו בְּפִרְשֵׁי שֶׁל
וְנִשְׁמָו בְּאֵלֶּי וְנִשְׁמָו
וְנִשְׁמָו אֵלֶּי כִּי כִּי
וְנִשְׁמָו הִלְכוּ וְנִשְׁמָו
וְנִשְׁמָו לְחֹמֶר גִּזְזִי
וְנִשְׁמָו לֵב בְּשִׁלְשָׁה
וְנִשְׁמָו עֵד שְׁסִים
וְנִשְׁמָו קֶשֶׁת לְחֹמֶר

שמתירא מ' (ב"ב דף 35)
ומיום שנברא (דף י"ג) מספון
עד עכשיו מ' נבד או צוסיטטוס
דאמר רב ח' הכי איתנא
מלאכי השר' ג' ג' הס' ג' ג' ג' ג'
אומרת קדוש' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
אומרת קדוש' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ישראל לפנ' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
שישראל אוב' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
השרת אין ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ביום ואמר ג' ג' ג' ג' ג' ג'

וימור שמעלארס
 נמי הא דקאמ
 מיס שנבראמי
 ענכשו הכי נמי
 שאלען
 אלאר אחד אומר
 נן תפאמא לא
 אלא פס אחת:

תורה אור השלם

1. ועתה הלא בעו
מדעתנו אשר היית את
נשותיו הנה הוא זיה
את נרן השערים
ההלילת: רות ב
2. וישכם אברהם בבקר
ויבשל את חמרו ויחזק
את שני נעריו אתו ואת
יזקח בנו ויבקע עצי
עלה ושמך ויחך אל
המקום אשר אמר לו
האלהים: בראשית כב
3. ויאמר לו קח את רחל
את שלום ואדוך ואת
שלום האצן והשגני
דךר ויבלתו מעמק
דברון ויבא שכמדו

בראשית לו יד
4. ויזרח לו השמש
כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכה
בראשית לב לב
5. ויצא יעקב מבאר
שבע וילך תרנה
בראשית כח י
6. ויפגע במקום וילן שם
כי בא השמש ויחזק
מאבני המקום וישם
מראשיתו וישכב במקום

הדוא: בראשית כח א'
7. וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם
מראשיתו וישם אותה
מצבה ויצק שמן על
ראשה: בראשית כח יח
8. ויחלם והנה סולם
מצב ארצה וראשו מגיע
השמימה והנה מלאכי
אלהים עולים וירדים
ב: בראשית כח יב

9. וגו' חתך שרש וקני
מכארה בקר ועיני
כלפידו אש חורעתי
מיגולתיו בעין נחשת
קלל וקול דבריו כול
דמו; ונבא י'
10. והנה י' צב עליו
ויאמר אני י' אלה
בארנסם אביך ואולי
יעזב הארץ אשר אתה
שבב עליה. כל אחנה
ולורעה; בראיית חן;
11. ויאמר שלחי כי
עלה השחר ויאמר כי
אשלחי כי אם ברכונה
בראייה כל כי
12. שמע ישראל
אלהינו ה' אחד;

דברים ו ד
13. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה
וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
יְיָ עֲבֹדוֹת מְלֵא כֹל
הָאָרֶץ כְּבוֹדָּה:

14. כִּרְן יַחַד מִכְּבִי בִּכְר
וַיִּדְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים:
אִיּוֹב לֹחַ ז

גליון הש"ס

גמ' בד צלי בקי לשיחוד.
עי' נרמט ט ע"ב חוס'
ד"ה ימחב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מאי רבותיה
וכי ארבע: (ב) ר"ה שמהא
יכו' כד' אחות של
משכבו הס"ד: